

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1999. júl-aug.

IV/4. szám

Ára: 120,- Ft

Petőfiszállás-Szentkút – kegyzsobor

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!

Mi Atyánk, ki éhségnek idején
kenyeret hullattál gyermekeidnek az égből,
gondukat viselted létünk kezdetétől,
irgalmad bőségében reánk tekintettel,
nyisd meg újból a mennyeket,
a Te kenyereddel enyhítsd ínségünket!

Az Atya Szent Szülöttének
tisztaságos őrző edénye,
e földön járó
és égbe dicsőült
ékes tabernákuluma,
szép Szűz Mária,
te egyedül voltál méltó arra,
hogyan magadban hordozd
az élet Igéjét.

Az Atya Egyszülöttének
mennyekbe felvett
boldogságos Anyja,
szent engedelmesség
a te koronád díszé,
szép Szűz Mária,
te voltál egyedül méltó arra,
hogyan magadban hordozd
az élet Kenyerét.

Tartalomjegyzék

II. János Pál: Kármel hegyének csodálatos Szüze.	1
Dalolj Sion leánya!	2
XII. Piusz: Hisszük, hogy Isten felvett Téged a mennybe	5
Eszter királyné	6
Szűz Mária Királynő	7
E. Ravasio: Az évnek egy napját az Atya tiszteletére	9
Török József: Nyári feladat	10
Mária kegyhelyek	
Petőfiszállás-Szentkút	12
„Az Ige Anyja vagyok”	14
fr. Kovács Kalliszt: Boldog Schäffer Anna	19
A két Szent Szívnek szóló felajánlás	20
fr. Barsi Balázs: Felajánlottan	25
Szent Bernát nyomán: Atyám	26
A rózsafüzér	
A Garabandali Szent Szület kérték	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A „Kármelyhegyi Szent Szűz”
kegyszobra a Kármel-hegyen

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és
nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapít-
vány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Kármel hegyének csodálatos Szüze

II. János Pál pápa

Júliusban ünnepeljük Kármel hegyének csodálatos Szüzét, aki az egész világ kereszténysége számára oly kedves, és különleges kapcsolatban áll Kármel hegyének nagy családjával. Gondolatban felkeresem a szent hegyet, amely már a Bibliában is a kegyelem, az áldás és a szépség jelképe volt. Ezen a hegyen szentelték a kármeliták első templomukat Szűz Máriának, az Úr Anyjának, Kármel virágjának (flos Carmeli), aki minden erény szépségével ékes, ily módon is kifejezve, hogy teljesen neki ajánlották magukat és hogy Szűz Mária szolgálatát össze kívánják kötni Krisztus szolgálatával.

A kármeliták nagy misztikusai úgy értelmezték életük istenkeresését, mint a „tökéletesség útját” (Lisieux-i Szent Teréz), mint „feljutást a Kármel hegyére” (Keresztes Szent János). Szűz Mária jelen van ezen az úton. A kármeliták Édesanyjuknak, Pátrónájuknak és Nővérüknek szólítják őt, aki sokak számára válik mint egészen tiszta Szűz a szemlélődő élet példájává, mert nyitott volt Isten Szavának meghallgatására és megfontolására, és engedelmesen fogadta az Atya akaratát a Fiú és a Szentlélek közvetítése által. Ez az oka annak, hogy a Kármelben és minden kármelita jellegű lélekben kivirágzik a Szent Szűzzel való bensőséges kapcsolat és bizalom mint új módja annak, hogy Istennek éljenek és a Földön is kövessék Jézusnak Édesanyja iránti gyermeki szeretetét.

Az a különös kegyelem, a kármelita skapuláré, amit Szűz Mária a kármelitáknak adott és amit a tiszteletreméltó hagyomány Stock Szent Simonnak tulajdonít, a lelki gyümölcsök bőségével ajándékozta meg a keresztény népet. Kapcsolatot létesít a Kármelita renddel, hogy viselője részese legyen annak lelki javaiból és ezáltal kifejezze a Szűzanya iránti gyengéd gyermeki szeretetét. A skapuláré viselésével a Kármelhegyi Boldogasszony tisztelői kifejezik akaratukat, hogy életükkel Szűz Mária, az Anya, a Pátróna, a Nővér és a tiszta Szűz példáját követik, megtisztult szívvel fogadják Isten szavát és buzgón szolgálják testvéreiket.

Kérem Szűz Mária tisztelőit, forduljanak bensőséges imádságban hozzá, hogy közbenjárására minden ember hűségben járja életútját és „örömmel érkezzen Kármel szent hegyéhez, mert ott van a mi Urunk, Jézus Krisztus.”

(1988. július 24.)

Dalolj, Sion leánya!

Isten megteremtette az első emberpárt és örömeiben megáldotta őket: „Legyetek termékenyek és szaporodjatok, töltsétek be a Földet és vonjátok uralmatok alá!” (Ter 1,28.)

Az ember hamar elpártolt Istentől, de Ő a bűnbeesés után sem hagyta reménytelenségben az embert. Megígérte, hogy eljön az Asszony Ivadéka, aki legyőzi a bűnt.

A Biblia történetei tanúsítják, hogy Izrael népe mindenkor Isten áldásaként fogadta a gyermeket és nagy bajnak, sőt szegyennek tartotta a gyermektelenséget. A Biblia lapjain megismerkedhetünk olyan asszonyok történetével is, akiknek kitartó könyörgéssel kellett bebizonyítaniuk Istenbe helyezett bizalmukat, hogy házasságukat gyermekkel áldja meg az Úr.

„Megáldom (Sárát) és fiút adok neked... Megáldom, hogy néppé legyen: népek királyai származnak majd tőle” (Ter 17,16), mondotta Isten Ábrahámnak. És az idős Sára életet adott Izsáknak, az ígéret gyermekének, akivel Isten megerősítette szövetségét.

Az erőshitű asszonyok sorában látjuk Hannát is, aki állhatatosan könyörgött Istenhez, hogy vegye el tőle a gyermektelenség szegységét.

„Seregek Ura, ha tekintetbe veszed szolgálód nyomorúságát, és megemlékezel rólam, ha nem feledkezel meg szolgálódról, hanem megajándékozod egy fiúval, akkor az Úrnak szentelem” (1 Sám 1,11).

Isten meghallgatta őt. Hannának és Elkánának adta Sámuel, aki Izrael prófétája és vezetője lett.

Az Úr igazságos jóságát dicséri Hanna hálaéneke, amelyet Szűz Mária magasztaló éneke előképének tekintünk.

„Nincs más szent, csak az Úr...

Ő adja a halált és az életet,

letaszít az alvilágba, és felhoz onnan...

Fölsegíti a porból a gyöngét...

A fejedelmek mellett ad nekik helyet...

Az Úr tulajdona a Föld minden pillére,

Ő helyezte rájuk a világot.

A hűségeseknek oltalmazza lépteiket,
a gonoszok meg elpusztulnak a sötétségben...
Az Úr ítéletet tart a Föld határai felett,
hatalmat ad királyának, s fölemeli fölkentje fejét.”

(1 Sám 2,1-10.)

Látjuk, hogy ezek az asszonyok mily hittel várták és hogyan esdekelték ki a kései utódot. Amikor már szertefoszlott a gyermekáldás minden reménye, Istenhez könyörögtek, és Isten megjutalmazta hitüket.

Az ószövetségi üdvtörténetben, az egyre fokozódó várakozásban, amikor még nem volt nyilvánvaló, hogy kitől születik a Szabadító, sok asszony remélte, hogy anyja lehet az ígéret gyermekének, a Messiásnak.

Tudjuk, hogy Erzsébet is sokáig vágyakozott gyermek után, míg egyszer az Úr – megkönyörülve szomorúságán –, angyalt küldött Zakariášhoz: „Ne félj, Zakariáš! Könyörgésed meghallgatásra talált: feleséged, Erzsébet fiat szül: Jánosnak fogod hívni... E napok után felesége, Erzsébet méhében fogant, de öt hónapon keresztül titkolta.” (Szűz Mária is csak az angyaltól tudta meg.) „Így tett velem az Úr – mondta –, arra méltatott e napokban, hogy elvegye szégyenemet az emberek előtt” (Lk 1,13; 1,24-25).

A názáreti Szűz még szinte gyermek, nem esdekel utódért, szűzi életét akarná maradéktalanul az Úrnak szentelni, amikor az Úr az arkangyal által váratlan kérdéssel fordul hozzá, Izrael igaz leányához, aki magáénak vallotta népe hagyományát, és az Ószövetség történeteinek tanúságán keresztül is hitt Isten szavának igazságában. Hitt abban, hogy ő, aki férfit nem ismer, Isten akaratából a természet rendje felett is a Messiás anyja lehet. (vö. Lk 1,34.) Hitt és engedelmeskedett.

Szent Máté evangélista emlékeztet ezzel kapcsolatban Izaiás próféta jövendölésére, amit Jézus Krisztusra, a megígért és várva várt Messiásra vonatkoztat:

„Íme a szűz méhében fogant és fiút szül,
és Emmanuelnek fogják hívni.
Ez azt jelenti: velünk az Isten” (Iz 7,14).

Szűz Mária legragyogóbb példája azoknak, akik teljesen rábízzák magukat Istenre. A hit ugyanis akkor kezdődik, amikor az ember bízni kezd Isten ígéréteiben, bár annak megvalósulására semmi bizonyítéka vagy biztosítása sincsen, és Istenbe vetett hitének alapját nem az értelemmel kiszámítható, kézenfekvő természeti törvények és emberi képességek alkotják.

A Boldogságos Szűz Máriát nemcsak azoknak a jeles asszonyoknak sorában tisztelhetjük, akik az Ószövetség idején tanúságot tettek erős hitükről, ő még azok közül is kitűnik, akik egész Izrael nevében tanúskodtak hitükről, amikor az ígéret gyermekének anyjává lettek. Ezekben az erőshitű asszonyokon keresztül mutatta be Isten, miként volt jelen Izraelnek, Sion leányának történetében. Az ő örömeiről vall a próféta:

„Dalolj Sion leánya, zengj éneket Izrael!
Örülj és ujjongj egész szívedből, Jeruzsálem leánya!...
Veled van az Úr, a te Istened, az erős Szabadító!
Örül majd neked ujjongó örömmel,
mintha ünnepet ülné.” (Szf 3,14-17.)

Ebben az örömben és boldogságban Sion leányai közül leginkább „az Úr Anyjának” (Lk 1,43) lett része, akit így köszöntött rokona, Erzsébet:

„Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked” (Lk 1,45),

vagyis hogy

„méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia... és királyságának nem lesz vége” (Lk 1,33-34).

Erzsébet köszöntésére válaszolva tör fel a Szent Szűz szívéből a beteljesedés túlaradó örömeivel a hálaének, a Magnificat.

A Zsinat tisztelettel méltatja Szűz Mária üdvtörténeti jelentőségét: „Végül az ígérethez való hosszas várakozás után övele, Sion főnséges leányával telik be az idő és kezdődik meg az üdvösség új rendje: amikor őbelőle ölt magára emberi természetet az Isten Fia, hogy testi életének misztériumával megszabadítsa az embert a bűntől.” (Lumen Gentium 55.)

Hisszük, hogy Isten felvett Téged a mennybe

XII. Piusz pápa

Szeplőtelenül fogantatott Szent Szűz, Istennek és embereknek Anyja!

Szívünk egész melegével hisszük, hogy Isten Téged testestül lelkestül dicsőségesen felvett a mennybe, ahol az angyali karok és szentek serege előtted, mint Királynőjük előtt hódol.

Egyesülünk velük Isten dicsőítésében, aki Téged minden teremtmény fölé emelt, és velük együtt tisztelettel és szeretettel hódolunk Neked.

Tudjuk, hogy tekinteted, amely egykor gyengéd anyai szeretettel pihent Jézusnak itt a földön szenvedő emberi Testén, most a mennyben a teremtetlen Bölcsesség megdicsőült emberségének örvend, és hogy lelked öröme a háromságos Isten szemlélésében boldog ujjongásra ragadja magával Szívedet.

Mi, szegény bűnösök, akiknek teste lefékezi a lélek szárnyalását, esedezve kérünk, tisztítsd meg érzékeinket, hogy megtanuljunk már itt lenni a teremtmények kísértései között, hogy egyedül Istent szeressük!

Bízunk benne, hogy irgalmasan rátekintesz ínségünkre és félelmeinkre, küzdelmeinkre és gyengeségeinkre, hogy velünk együtt örülsz örömeink és győzelmeink láttán, és hogy meghallod Jézus hangját, amint rólunk is azt mondja Neked, amit egykor tanítványáról: Asszony, íme a te fiad!

Mi, akik Anyánknak szólítunk, mint egykor János, kérünk Téged, légy földi életünk vezetője és vigasztalója!

Hisszük, hogy Te, aki megsirattad a Jézus Véréből ázott földet, ma is rátekintesz a háborúkkal, a gyengék és az igazak üldözésével és elnyomásával terhelt világunkra...

Végül hisszük, hogy Te az örök dicsőségben, Napba öltözötten és csillagok koszorújában, Jézus után az angyalok és szentek öröme és gyönyörúsége vagy.

Mi, földi vándorok az eljövendő feltámadásba vetett szilárd hittel tekintünk Rád, aki életünk, örömünk és reménységünk vagy! Vonj szeretettel magadhoz és mutasd meg nekünk e földi nyomorúság után méhednek áldott gyümölcsét, Jézust, ó irgalmas, ó kegyes, ó édes Szűz Mária!

(Elhangzott 1950. november 1-jén,

Szűz Mária mennybe felvétele dogmájának kihirdetésekor)

Eszter királyné

Eszter könyvéből ismerjük az ószövetségi történetet, hogy Achasvérus idejében, uralkodásának második évében, álmot látott Mardokeus. Szuzában lakó zsidó ember volt, a királyi udvarban teljesített szolgálatot. Ez volt az álma: Nagy felfordulás volt az egész földön. Két hatalmas sárkány ordítása arra indította a népeket, hogy harcoljanak az igaz nép ellen. Az igazak egész népe a pusztulástól rettegett és hívta az Istent. Könyörgésükre egy kis forrás bővizű, nagy folyóvá dagadt. Majd fényesség támadt, fölvirradt a Nap, s a megalázottak föl-emelkedtek és eltiporták a hatalmasokat. Mardokeus álmából felébredve azon gondolkodott, hogy mi lehet az Isten szándéka ezzel.

Mardokeus gyámapja volt Eszternek, aki megnyerte minden ember tetszését, aki csak látta. Bevezették Achasvérus királyhoz, aki megkedvelte Esztert jobban, mint a többi asszonyt. A király koronát tett Eszter fejére és királynévá választotta. Eszter nem fedte fel előtte származását, sem népét.

Ámán, a király főembere gyűlölte Mardokeust, Eszter nagybátyját és a zsidókat. Beárulta őket a királynak. Futárok hordták szét minden tartományba a leveleket, hogy ki kell irtani minden zsidót, az ifjakat, az öregeket, a gyermekeket és az asszonyokat egyetlen napon, a tizenkettedik – azaz Ádár hónap – 13. napján.

Mardokeus is megtudta ezt. Megszaggatta ruháját, bejárta az egész várost és keservesen jajgatott. Megüzente Eszternek: Ámán ellenünk beszélt és halálunkat kérte a királytól. Ezért könyörögj az Úrhoz, majd beszélj a királlyal, hogy szabadítson meg minket a haláltól. Eszter visszaüzent Mardokeusnak: Jól tudod, hogy halállal lakol, aki hívatlanul bemegy a királyhoz. Te mégis menj, és gyűjtsd össze a Szuzában található összes zsidót, s bőjtöljetek értem! Három nap és három éjjel semmit ne egyetek és ne is igyatok! Magam is ugyanígy teszek. Akkor azután nem törődve a törvénnyel bemegyek a királyhoz. Így imádkozott:

„Uram, Uram, mindenható Király! A Te hatalmadban van a mindenség, és senki sem tud Neked ellenállni, ha meg akarod Izraelt menteni. Te alkottad az eget és a Földet, s az összes csodálatos dolgot, ami az égbolt alatt található. Te vagy a mindenség Ura, és nincs senki, aki ellenállhatna Neked, Uram!” (Eszter 4,17 a-c.)

A harmadik napon, amikor befejezte imáját, felöltötte minden ékességét. Segítségül hívta a mindent látó és mindent tudó Istent, de azért szorongatta szívét a félelem, amikor bement a királyhoz. A király félelmetes volt. Fölemelte villogó tekintetét, mire a királyné összeesett. Akkor Isten megindította a király szívét, aki így szólt: Mi van veled, Eszter? Ne félj! Mi a kívánságod? Országom felét is megkapod, ha kívánod... Eszter királyné így válaszolt: Ha valóban tetszésre találtam szemedben, ó király, ajándékozz meg étellemmel és népem életével! Ez a kívánságom.

A zsidók megmenekültek, Mardokeus pedig a második ember lett az országban Achásvérus király után. Ez mind meg van írva a méd és perzsa királyok könyvében.

Mardokeus így szólt: Mindent Isten vitt végbe. Ő vitte végbe ezeket a jeleket és csodákat, amelyeneket a pogányok között nem művelt soha.

Szűz Mária Királynő

Az ószövetségi Szentírás voltaképpen a megtestesülés titkának meghirdetése: Isten az idők teljességében szűztől születvén emberré lesz! Ez a misztérium derít fényt a későbbi jövendölésekre. A Szentírás mindjárt első lapjain fenséges képet nyújt Isten Szent Anyjának méltóságáról. Mint a megígért Megváltó Anyját mutatja be. Ez az első Mária kép, melyet Isten maga festett: „Ellenségeskedést vetek közéd (a Sátán) és az Asszony közé, a te ivadékok és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel”(Ter 3,15).

A bűnbeesés után Isten azonnal megígéri a Szabadítót, aki anyától születik erre a világra. Ennek a drága Édesanyjának azóta sincs kedvesebb gondja, mint minden embert megmenteni Isten számára.

A Szűzanya bibliai előképének tekinthetjük Esztert, akit az isteni Gondviselés arra rendelt, hogy királynéi méltóságot kapjon és Istennek választott népét megmentse a pusztulástól.

Szűz Máriát Isten választotta ki és emelte fel egészen az égi trónusig, hogy az ő segítségével a világ megmeneküljön a pusztulástól.

Eszter királyné teljesítette népe kérését: könyörgött Istenhez, majd beszélt a királlyal és elfordította a zsidó népről a veszedelmet.

Közbenjárásának feltételt is szabott: három nap és három éjjel böjtöljeteK értem!

A Boldogságos Szűz Mária mint a Rózsafüzér Királynője hat-szor jelent meg Fatimában 1917 májusától kezdve minden hónap 13-án. Apokaliptikus veszedelmekről beszélt, melyek bűneink miatt fenyegetik a világot, ha meg nem térünk. Áldozatokat kért tőlünk a bűnösök megmentésére. Megígérte, hogy elfordítja rólunk a bajt, de közbenjárásának feltétele van: Tegyük meg mindent Szeplőtelen Szíve diadaláért! De ki állíthatja, hogy megtett minden tőle telhető? Mondhatjuk-e, hogy úgy viselkedünk, mint Eszter királyné idejében a választott nép?

Eszter királyné megvallja imájában: Tudom már a bölcsőtől, családom ölétől, hogy te, Uram, kiválasztottad Izraelt minden nép közül, és atyáinkat is őseink közül, hogy örökreszed legyenek örök időkre, és amit ígértél, azt mind megadtad.

De vétkeztünk ellened, azért ellenségünk kezébe adtál minket, mert az ő isteneiket imádtuk. Igazságos vagy, Uram!”(Esz 4,17.)

Isten sohasem büntette meg a választott népet anélkül, hogy prófétaí által előre ne figyelmeztette volna.

A próféták felrótták Izrael hűtlenségét és beszéltek az igazságos büntetésről, ahogy az idők teljességében maga Jézus Krisztus is feljajdult Jeruzsálem végnapjairól szólva.

És mi elzárkózhatunk-e közömbösen a próféták Királynőjének kérése elől? Figyelünk-e Fatimára? Ott olyan fényesség támadt, ami messze felülmúlja Mardokeus álmát. Olyan égi jel hitelesítette az üzeneteket, ami elhomályosít minden addig történt csodát és jelet, amiről a Szentírás beszámolt. Nem vállal-e túl nagy kockázatot az a nemzedék, amely becsukja szemét és fülét a jelek elől? Nem a közömbösség a baj igazi oka? Mi lesz velünk, ha nem tartunk bűnbánatot, nem valljuk meg bűneinket, nem kérünk bocsánatot? Ha semmibe vesszük Isten parancsolatait és jeleit, ha közömbösségünkbe zárkózunk, akkor miképpen mentsen meg minket Isten Fatima fohásza által, amit nekünk kellene elmondanunk:

Ó Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől, vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, aki legjobban rászorulnak irgalmadra! Amen.

Az évnek egy napját az Atya tiszteletére

„Egy napot, de legalább egyetlen vasárnapot szenteljetek az én tiszteletemre, az egész emberiség Atyjának tiszteletére!... Ha ezt az ünnepet vasárnapra teszitek, akkor augusztus első vasárnapját választom, de jobban szeretném, ha mindig augusztus 7-én tartanátok meg.”

Az Eugenia Ravasio anyának adott üzenetekben szerető menyeyei Atyánk azt kéri, hogy a papság terjessze ezt az üzenetet, mert jelen szeretne lenni az emberi élet minden területén, otthonukban, a munkahelyeken, a fontos döntések tárgyalótermeiben, és szeretné ha tudatában lennének annak, hogy Ő mindig figyelemmel kíséri teremtményeit.

„Szeretett gyermekeim vagytok, akikben kedvem telik. Ezért örülök társaságotoknak és ezért szeretnék mindig veletek maradni. Úgy vagyok közöttetek, mint a Nap, amely beragyogja a világot. Egészen közel jövök és betérek hozzátok, ha szívetek kész befogadni engem. Megvilágosítalak és végtelen szeretetemmél fölmelegítelek benneteket.

Hozzátok is közel vagyok, akik a bűn állapotában vagytok, vagy nem ismeritek a hit igazságait, bár nem tudok betérni a szívetekbe, de szüntelenül hívlak benneteket.

A legnagyobb öröm számomra azok szívében lakoznom, akik az igazság szerint és a megszentelő kegyelem állapotában élnek. Teljesen nekik ajándékozom magamat. Atadom nekik hatalmam erejét. Szeretetem által már itt a Földön megízleltetem velük a mennyország örömét.”

Eugenia Elisabetta Ravasio Olaszországban született 1907-ben. A beteges kisleányt a Szűzanya állította talpra és gyógyította meg. Mint missziós nővér részesült a mennyei Atya rendkívüli kegyelmeiben Franciaországban. Az üzeneteket latin nyelven diktálta le neki az Atya 1932-ben. A helybeli püspök tíz éven át vizsgálta az üzeneteket, míg végül kijelentette, hogy az írást természetfölöttinek ismeri el. Eugenia anya küldetése a mennyei Atya iránti tisztelet terjesztése mellett az egységre való buzdítás és annak megvalósítása, hogy az emberek egyetlen családot alkossanak, amelynek feje a mennyei Atya.

„Azért szólok hozzátok, hogy az élő vizek forrását fakasszam bennetek, amely nem apad el az idők végezetéig. Hozzátok jövök,

teremtényeim, hogy föltárjam előttem atyai Szívemet, amely szeretettől lángol értetek...

„Jöjjetek hozzám a bizalom útján, szólítsatok Atyátoknak, szeresetek, imádjatok engem lélekben és igazságban... Azt látom ugyanis, hogy az emberek úgy élik le életüket, hogy nincsenek bizalommal mennyei Atyjuk iránt. Elmondom tehát nektek, az az én egyetlen vágyam, hogy földi zarándokutatókat megkönnyítve a mennyei örök élettel ajándékozhasalak meg benneteket...

Megismétlem ígéretemet, amelyet sohasem függesztek föl: »Nem vesznek el azok, akik életükben csak egyetlen egyszer is teljes szívükből Atyának szólítanak, és biztosítom számukra az örök életet a választottak között.« [Ha számítás és érdek nélkül teszi ezt valaki. Vö. a tékozló fiúról szóló példabeszéddel. (Lk 15,11.)]

Ha minden nemzet hozzám folyamodik és tisztel engem, nem lesz több viszály, sem háború. Hiszen én a békesség Istene vagyok, és ahol jelen vagyok, ott megszűnik a háború.

Ha az egész emberiség hozzám folyamodik és tisztel engem, leküldöm rá a békesség lelkét, mint jótékony harmatot.”

[„A mennyei Atya szól szeretett gyermekeihez” című füzet alapján.

Kiadója a Testvéri Szeretetszolgálat Alapítvány (2501. Esztergom Pf 252.)]

Nyári feladat

Török József, történész, teológus

A papi hivatások elsődlegesen mindig a kegyelemnek köszönhetőek. Isten az, aki szól az ifjúhoz és elvárja tőle, hogy az Egyház megkívánta próbatételeknek (tanulmányok és lelki előremenetel) eleget téve az apostolutód püspök elé álljon, kérve a kézrátételt. Ennek a kegyelmi folyamatnak azonban vannak természetes összetevői, amelyekért nem pusztán a hivatást meghalló, elfogadó, annak engedelmeskedő ifjú felel, hanem a hívek is, akikhez őt majd Isten küldi, vagy akik segítettek neki kiimádkozni a papi hivatást. A hivatás a kegyelem mellett hűség dolga, azért, mert Isten hűséges, és a természetfölötti életet gazdagító hivatás majd példát fog adni a természetes életet gyarapító hivatásnak, a házastársi hűségnek. A hűségről pedig a Fájdalmas Szűzanya tett legszebben tanúságot. Az anyai

hűséget a kereszttel együtt semmi nem olthatta volna ki, az ő hűséges szeretete erősebb volt, mint a halál.

A papi hivatásért azonban előre nem látható kimenetelű küzdelmet is kell folytatni! Nem mintha Isten meggondolná magát, hanem mert a kegyelem nem semmisíti meg a fiatalember szabad akaratát, s az lehet hűséges az égi híváshoz, vagy ahhoz hűtelen. Manapság többen követik a hívó szót és jelentkeznek papnövendéknek vagy szerzetes újoncnak, mint a dermesztő és nyílt istentelenség évtizedeiben. Az egyházközségek azonban, akik a hivatásokat „kitermelik”, kiimádkozzák, időnként – legalábbis úgy tűnik – nincsenek tudatában, milyen kitüntető, hogy Isten közülük hív egyeseket a papságra és ez mekkora roppant felelősséggel jár. Amikor pedig a hivatását egyszer már elfogadott fiatalember visszafordul az eke szarvától és elkezd hátrafelé tekintgetni, egyesek – kevesen vagy sokan – megértő mosollyal nyugtázzák, hogy az ifjú a küzdelem elől kitér és inkább választja a könnyebb megoldást, vagyis kilép a szorosabb egyházi kötelékből. Különösen nyáron, amikor számtalan jámbor ürügy adódik, hogy a gyöngébbek megtántorodjanak, kell imádsággal támogatni a papi és szerzetesi hivatásokat! A jelenlegi látszólagos szabadság valójában jól leplezett istentelenséget takar, ami ádáz ellensége a kereszténységnek. Nem szabad azt hinni, hogy ez a szellem nem hatolhat be a keresztény közösségekbe! Amikor a papi hivatástól elforduló fiatalokat egyesek – magukban némi kárörömmel, hogy: lám, ő sem különb! – megértésükről biztosítják és fenntartás nélkül helyeslik döntésüket, csalárdul irgalmas szívűeknek mutatkoznak. Közben pedig irgalmatlanok a hűségben megmaradni akarók felé, mert olyan léghőrt gerjesztenek az egyházi közösségeken belül, amely inkább kedvezőtlen, mint kedvező a papi hivatások számára.

Regények, filmek magasztalják mindenütt a házastársi hűtlenséget s még inkább a papi hivatáshoz való hűtlenséget. Mint a pestis, mérgezik a közgondolkodást és rombolják a keresztény értékek iránti elkötelezettséget. A sok káros környezeti hatást még több imádsággal kell hatástalanítani!

Első csütörtökönként és első szombatokonként kiváltságos módon imádkozunk a papi hivatások sokasodásáért és azok hűségben történő megmaradásáért!

Mária-kegyhelyek

Petőfiszállás - Szentkút

Kiskunfélegyházától jó tíz kilométernyi utat megtéve, déli irányban találjuk Petőfiszállás falut, melytől két kilométerre, csupán egy-két tanyától övezve, szép természeti környezetben fekszik a búcsújáráshely. A mai templom helyén már Szent István idejében is állott templom.

A legenda szerint 1791-ben egy pásztor ott ismeretlen forrásra bukkant. A forrásból egyre erősödő fény tört elő, majd a Boldogságos Szűz Mária áldást osztó alakja jelent meg, és közben mennyei hangok hallatszottak. A csodás jelenés híre gyorsan terjedt, és a környék lakói csapatostul jöttek a forráshoz. Imádkoztak, énekeltek, merítették a forrás vizéből, és hazavitték betegeiknek. Több csodás gyógyulás híre kelt szárnyra, ennek hatására egyre többen zarándokoltak a „Boldogasszony ferencszállási erecskéjéhez”, amint azt akkoriban nevezték.

Ebből az időből maradt ránk a béna koldus csodás gyógyulásának története is. Bőjtölve, rózsafüzért imádkozva érkezett a Szentkúthoz. Megmosta lábát a forrás vizében, és bénasága azonnal megszűnt. Mankóját leszúrta a kút melletti laza talajba, mire az kihajtott és nagy fává terebélyesedett.

A hagyomány a forrás csodáit azzal magyarázta, hogy a falu papja a török időkben a templom előtti forráskútba rejtette az Oltári-szentséget, nehogy a betörő török katonák megszenteltelenségek.

1793-ban a váci püspöki hatóság betiltotta a zarándoklatokat, és a városi tanács elrendelte a forrás betömését. A víz azonban megsokszorozódva, fokozott erővel újra feltört. Ezt égi jelnek tekintették, és ezentúl már senki sem mert a forráshoz nyúlni.

A búcsújárás azonban csak a múlt század második felében lendült fel. 1875-ben kezdték a templom építését, amihez a régi templom köveit is fölhasználták. A honfoglalás ezredik évfordulójára készült

el 1896-ban a templom mellett a Skapuláris Szűzanya szép, csúcsíves kápolnája.

1960-ban alkotta Takács István mezőkövesdi festőművész a Szűzanyát ábrázoló falfestményt, majd elkészült a Szent Kereszt kápolna (1979), és fölállították a Prágai kis Jézus szobrát (1981). 1983-ban nyílt meg a hazai és külföldi Mária-tiszteletet bemutató Mária múzeum.

1940-ben a százötven évi száműzetés után Magyarországra visszatért pálosok telepedtek le Szentkúton, és akkor kapta a búcsújáró hely a Pálösszentkút nevet. Ebben az időben – 1948-ban, a Mária-év ünnepi eseményeként – Mindszenty József bíboros hercegprímás látogatta meg a kegyhelyet. A szerzetesrendek feloszlatása után, 1950-ben váci egyházmegyés atyák vették át a kegyhely gondozását, jelenleg újra a pálosok irányítják Szentkút életét.

A Szentkút két fő búcsúja pünkösdkor és Kisasszony napján (szeptember 8-án) van. Ilyenkor nemcsak a közelben lakók zarándokolnak ide, de a Duna-Tisza közének és a közelebbi Tiszántúlnak katolikus népéből is sokan meglátogatják a kegyhelyet. A nagykőrösiek templomi lobogóik mellett mindig elhosszú a magyar zászlót is, ezzel fejezik ki, hogy itt a hazáért, a magyar népért is imádkoznak Szűz Máriához.

A nappali ájtatosságot éjszakai fáklós körmenet követi. Megkapó látvány az égő gyertyát vivő és a kegyhelyet megkerülő hívek kilométeres sora. Ilyenkor a templom éjszaka is nyitva van, a hívek ott énekelnek, imádkoznak, virrasztanak. Egyesek a pásztor elődök-höz hasonlóan a szabadban éjszakáznak, ájtatoskodnak.

Pálösszentkút ma is népszerű, látogatott búcsújáró helye hazánk-nak. Egyre időszerűbb a Szűzanya segítségét, védelmét kérni a szentkúti énekekkel.

K.D.

Most segíts meg Mária,
ó, irgalmas Szűzanya!
Keservét a bűnnek-bajnak
eloszlatni van hatalmad.
Hol már ember nem segíthet,
a Te erőd nem törik meg.

Hő imáit gyermekidnek,
nem, Te soha nem veted meg.
Hol a szükség kínja nagy,
mutasd meg, hogy anya vagy!
Most segíts meg Mária,
ó, irgalmas Szűzanya! Amen

„Az Ige Anyja vagyok”

Ruandát, az ezer domb országát választotta ki az Úr Jézus és a Szent Szűz 1981-ben, hogy megtérésre szólítsa a népet és az egész világot. Üzeneteik és jelenéseik nyomán rendkívüli vallásos megújulás indult meg. A lakosság hálatelt csodálattal fogadta, hogy az ég egészen közel jött hozzájuk, egyszerű emberekhez, végtelenül gyengéd szeretettel fordulva a szegényekhez és mindazokhoz, akik a reménységben élnek és hittel várják Jézus eljövetelét.

Közvetlenül a jelenések előtt képromboló hullám vonult végig az országon. Rengeteg szobrot döntöttek le és törtek össze. Az áldott Istenanyának kellett eljőnnie és elmondania, hogy ő mindenkor gyermekeivel van.

A kibehói egyházközség az ország déli részében található, Ruanda legszegényebb vidékén. Az iskola is nagyon szegény volt, ahol a jelenések kezdődtek.

Alphonsine Mumureke (sz: 1965.) éppen társait szolgálta ki a kedvesnővérek intézetének ebédlőjében, amikor 1981. november 28-án délben hangot hallott. Valaki megszólította őt: „Gyermekem!” S hirtelen megszűnt körülötte a világ. Csak a felhőt látta és benne a fehérbe öltözött gyönyörű hölgyet. „Asszonyom, ki vagy te?” – kérdezte Alphonsine, mire a hölgy egyszerűen így válaszolt: „Az Ige Anyja vagyok.... meghallgattam imádat. Szeretném, ha társaid is hinnének, mert nem hisznek eléggé!” A Szűzanya sokszor meglátogatta Alphonsine-t 1988-ig, aki gyermeki bizalommal fordult hozzá. Meghitt beszélgetéseik során „Anyu”-nak szólította Szűz Máriát. Egyszer meg is kérdezte, hogy nem követ-e el ezzel tiszteletlenséget. A Szent Szűz így válaszolt: „Viselkedjetelem úgy, mint a kisgyermek, mert szívesen dédelgetlek benneteket... Édesanyátoktól nem kell félnetek!”

Alphonsine környezete sokáig értetlenül fogadta mindazt, ami vele történt, és ez nagy szenvedést jelentett számára. Társai azt mondták: „Nem hisszük el, hogy Szűz Mária, Isten Anyja jött el iskolánkba, amíg Alphonsine-on kívül meg nem jelenik másnak is!” Maga Alphonsine is könyörgött ezért Szűz Máriához. Később amikor Anathalie is részesült a Szent Szűz jelenéseiben, azt sokan az ég válaszának tekintették.

Anathalie Mukazimpakát (sz:1965) mindenki megfontoltnak és mélyen hívőnek tartotta az osztályban. 1982. január 12-én részesült először és 1983. december 3-án utoljára a Szűzanya jelenésében.

„Anyám, vésd szívembe arcodat, hogy akik látnak, azt mondhasák: Ez igazán Mária gyermeke! Téged szomjaz a lelkem!”

Anathalie imádkozott, böjtölt és könyörgött az emberiségért. Az ég áldásait kérte az emberekre. Így imádkozott, mielőtt a Szent Szűz felszólítása szerint megáldotta volna a tömeget: „Tisztítsd meg kezemet és szívemet! Tisztíts meg egészen!” Anathalie eleinte a Szűzanya által megáldott vizet használta az áldáshoz, majd később a Bibliát. A látnokok közül legtöbbször ő élt az áldás lehetőségével.

A Szent Szűz így fordult Anathalie-hoz: „Szólok hozzátok, de ti nem halljátok. Fel akarlak emelni benneteket, de ti a földön maradtok. Hívlak benneteket, de süket a fületek. Mikor teszitek meg, amit kérek? ... Mikor nyílik meg a szívetek?”

1982. augusztus 15-én a hívők rózsákkal díszítették fel azt az emelvényt, amelyet a püspök csináltatott az iskola udvarán, hogy mindenki jól láthassa a lányokat, amint égi látomásokban részesülnek. Szűz Mária azt kérte, hogy Anathalie válasszon ki egy piros rózsát, és őrizze meg. Az fogja majd emlékeztetni őt a Szűzanya nagy fájdalomára, amit Jézus szenvedésekor érzett, mert neki is fel kell készülnie a szenvedésre. Anathalie eleinte félt, később mégis kimondta Jézus szenvedéseire gondolva: „Teljesen rád bízom magam, hogy veled lehessenek a szenvedésben.”

Anathalie a jelenések alatt elhangzott szavaival és életpéldájával elsősorban a szenvedés keresztény értelmére világít rá.

A tanulók és a lakosság körében mégsem oszlatott el minden kételety az a tény, hogy a Szűzanya Alphonsine után Anathalienak is megjelent. Ebben a kétkedő légkörben mindenki megdöbbenésére 1982. március 2. és szeptember 15. között Marie-Claire Mukanganót (sz: 1961.) is kitüntette látogatásával a Szent Szűz.

Marie-Claire természete nagyon különbözött a két első látnokétól. Benne élt az élet forgatagában, táncolt, szervezett és intézkedett, keresztény élete egyáltalán nem volt rendkívüli, sőt még példamutató sem. A Szent Szűz mégis őt választotta arra, hogy terjessze üzenetét. „El kell gondolkodnunk Jézus szenvedésén és Édesanyja mélységes fájdalmán! Imádkoznunk kell a rózsafüzért, különösen a

hétfájdalmú rózsafüzért, hogy elnyerhessük a bűnbánat kegyelmét!”
– mondta Marie-Claire.

A Szent Szűz így szólt hozzá: „Bűnbánatot kérek tőled! Ha ezt az olvasót elmélkedve imádkoztatok, erőt nyertek a bűnbánathoz. Ma már sokan nem tudnak bocsánatot kérni. Isten Fia újból keresztre van feszítve. Ezért akarlak emlékeztetni erre benneteket főleg itt, Ruandában, mert itt még találtam néhány alázatos lelket, akik nem ragaszkodnak a gazdagsághoz és a pénzhez.”

A hétfájdalmú rózsafüzér nem új az Egyházban, Szűz Mária szolgálói, a Szervita atyák ezt imádkozzák. (Lapunk a III/5. számában írt róla.)

Stephanie Mukamurenzi (sz:1968.) 1982. május 25-én részesült első ízben a Szűzanya jelenésében, és október 15-én az utolsóban. Ő a legfiatalabb a látnokok között, tizennégy éves volt, és még általános iskolába járt, amikor meglátogatta a Szűzanya. Így szólt hozzá: „Bűnbánatot kell tartani, imádkozni és az önmegtartóztatást gyakorolni. A Sátán el akar veszejtetni titeket. Isten olyan imát vár, ami a szívből fakad.”

Vestine Salima (sz:1960.) mohamedán családban született, de szülei megengedték, hogy a plébániai katolikus iskolában tanuljon. 1980-ban kezdődtek látomásai, de nyilvános jelenésben először 1982. szeptember 15-én részesült a kibehói iskola udvarán. A Szűzanya 1983. december 24-én búcsúzott el tőle. Vestine-t szívesen hallgatták az emberek, mert bölcsességgel beszélt Isten titkairól. Kibeho püspöke is meghallgatta Vestine-t a mezőn, és kezét az ég felé emelve Istenhez kiáltott, hogy könyörüljön népén, és támasszon még sok ilyen tanítót! A Szűzanya szavai Vestine által ily módon hamar eljutottak Ruanda más egyházmegyéibe is. Szűz Máriától sok-sok pontba foglalt üzenetet kapott, amin nagyon érdemes elgondolkodni a később bekövetkezett rettenetes fajtíró háborúval kapcsolatban is.

- 1.) Miért nem törekedtek jobban Isten imádására?
- 2.) Látom, hogy szívetek messze van Istentől.
- 3.) Ha a föld, amelyen éltek, megtiltaná, hogy rálépjetek, ugyan hová mennétek?

6.) A Szűzanya azt kérdezi, hogy miért tanúsítotok olyan kevés buzgóságot Isten szolgálatában, amikor a Sátán szolgálatában minden erőtöket megfeszítetek, minden eszközt megtaláltok, ravaszkodtok, hogy elérjétek célotokat.

31.) A Szűzanya azt mondja, hogy múlik az idő, a ti időtök is, és nem tér vissza, hogy bűnbánatot tarthassatok.

38.) Gondoljátok meg: Isten Fia szenvedett e világon, ti pedig szeretnétek megmenekülni a szenvedéstől. Hogyan mondhatjátok akkor, hogy az Ő tanítványai vagytok?

50.) A Szűzanya azt mondja, hogy az imát tetteknek kell követnie!

89.) Tudatja veletek, hogy még a csecsemő is szereti édesanyját. Szeretni tehát nem tudomány.

115.) Ébresztget benneteket, hogy szedjétek össze és tisztítsátok meg, amitek van. Készüljete a Váratlanul Érkező eljövetelére, és ne hagyjátok, hogy az ajtótok előtt álljon! Hatalma meghaladja a ti értelmeteket, és látja, amit el akartok rejtetni

Idézünk a kibingói papok nyilatkozatából: „Vestine kidolgozott terv nélkül tanított. Beszéde egészen az Evangéliumból, Isten ígéréből táplálkozik... A Szűzanya üzeneteinek minden gondolatát párhuzamba lehetne állítani az Újszövetséggel. Tehát semmi sem új, csak mindent új módon, a mai kor szavaival és példájával fejez ki... Tétovázás nélkül válaszol... A kérdéseket kijavítja, pontosítja... az a benyomásunk, hogy amikor Vestine az üzenet szavait mondja, természetfeletti erő hatása alatt áll.”

Kibehóban 1982. július 2-ig csak Mária-jelenésekről esett szó, mivel Vestine látomásairól senki sem tudott. Azon a napon azonban futótűzként terjedt el, hogy Jézus megjelent egy pásztorfiúnak. Az emberek nem hittek neki. Méginkább gúnyolódtak rajta, mint a Mária-jelenéseken: „Megjelenhet-e Jézus a Földön, amikor már felment a mennybe? Megjelenhet-e egy pogánynak?” Emmanuel Segatashya (sz:1967.) szülei is pogányok voltak. Ő maga nem járt iskolába és hittant sem tanult. A jelenések az apai birtokon kezdődtek, majd Jézus Kibehóban jelent meg Emmanuelnek, aki néha látta Szűz Máriát is. Ezek után Emmanuel beiratkozott hittanra. 1983 pünkösdjén keresztelték meg, és Jézus kérésére az Emmanuel nevet vette fel. Augusztusban részesült a bérmálás szentségében. Három hónap alatt megtanult írni és olvasni. 1982 őszén papok és apácák részére küldött üzenetet közvetített: „Látok olyanokat, akik küldetést kapnak és úgy tesznek, mintha csak egy kosár batátát (édes burgonya) kellene cipelniük, amit azután az ajtó mögött lehet-

nek!” Az üzenet emlékezteti őket vállalt kötelezettségeikre, a tisztaság fogadalmára, emlékeztet a szeretet parancsára.

A képmutatást, a megszólást Emmanuel a „nyelv paráznalkodásának” nevezte. Szólt a megtérésről, a bűnbánatról, elmagyarázta, hogy mi a bűnbánat szentsége. Vádolnunk kell magunkat Isten színe előtt! Ha Isten azt látja, hogy felfedjük előtte szívünket, akkor megbocsát. Fel kell készülnünk Krisztus második eljövetelére! Megkérdezték Emmantueltől, miért van a halál? Nem igazságtalanság ez? Erre így válaszolt: „Isten nem semmisíti meg az embereket a halálban, csak áthelyez minket. Magához hív, hogy részesüljünk boldogságában.” A Szűzanyáról így tanított: „Hogyan lehet valakit szeretni, ha közben megvetjük édesanyját? Hogyan tudjátok szeretni Jézust és elhanyagolni Édesanyját?”

Nemcsak Emmanuel beszélt Jézus jelenéseiről, Anathalie is részesült bennük, és főleg Agnès Kamagaju (sz:1960). Ő keresztény szülőktől született. A jelenések idején eladó lány volt. Agnès első látomását 1982. augusztus 4-én kapta. Szűz Mária augusztus 6-án mint az „Ég Anyja”, majd mint a „Szeplőtelen Fogantatás” mutatkozott be. Szeptember 21-én kezdődtek Jézus jelenései, melyek 1983. augusztus 18-ig tartottak. Agnès sokszor beszélt az utolsó időkről, Jézus második eljövetelének előjeleiről. Üzenetei vezeklésről, megtérésről, imáról, élő hitről, a paráznaság ellen, a képmutatás és a bálványimádás ellen szóltak. Nem lehet két szívünk! Látomásai alatt sokszor tűntek fel jelek az égen, amelyeket több tízezer láttak. Agnès az emberekért imádkozott, erőt kért számukra Isten szolgálatához és ahhoz, hogy hűségesek maradjanak. Arca ragyogott az örömtől, mosolyogva beszélgetett Jézussal, mint olyan személlyel, akit nagyon szeret.

Jézus üzenetet bízott Agnèsre az ifjúság részére: „A mai fiatalság viselkedése, gondolatai ellentétesek azzal, amit Isten vár tőlünk. A fiatalok nem fogadják el testüket olyannak, amilyenek Isten teremtette, megpróbálják átformálni, minden módon tetszeni akarnak. Testüket a gyönyör eszközévé tették. Jézus azt kéri tőlünk, hogy fogadjuk el testünket olyannak, amilyenek Isten teremtett bennünket. Isten azt akarja, hogy valóban az Ő gyermekei legyünk, és az Ő szolgálatába álljunk!”

A kibehői üzenetek az egész világnak szólnak. Egyetemes üzenet, amit Szűz Mária anyai jósága hat át.

Az 1982. augusztus 19-i dátum különleges helyet foglal el a kibehói jelenések történetében. Ezen a napon a Szent Szűz szomorúan jelent meg a gyermekeknek. Alphonsine sírni is látta őt. A látnokok is sírtak és remegtek. Többször összeroskadtak a jelenés alatt, amely nyolc órán át tartott. Borzasztó látomásaik voltak, vérfolyót láttak, egymást gyilkoló embereket. Közel húszezer ember őrzi e nap szomorú emlékét. (Marie-Claire és Emmanuel meghalt a polgárháborúban.)

„Ez a visszahívás ideje” – mondta Anathalie. A Szűzanya eljött, hogy figyelmeztesse gyermekeit, és visszavigye őket a helyes útra, a megtérés útjára. Egyik látnok megkérdezte a Szűzanyától, miért kéri olyan sokszor, hogy imádkozzanak a fiatalokért. A Szűzanya így válaszolt: „Addig kell kiegyenesíteni a fát, amíg fiatal a hajtás. A gyermekeknek még gyöngéd a szívük, a felnőtteké kemény és tövisekkel van körülvéve.”

A jelenések végén a látnokok mindig összeestek. Ez az állapot hasonlít a „Lélekben való nyugvás” állapotához. Úgy magyarázták, hogy amíg Isten velük van, az Ő ereje tartja meg őket. Amikor azonban eltávozik, erőtlenségükben összeomlanak. Kibeho püspöke hivatalosan kegyhellyé nyilvánította Kibehót, illetve a jelenések helyszínét. A Kibehóban megáldott víztől sokan meggyógyultak. Fontos megjegyeznünk, hogy Szűz Mária mit mond azoknak, akik elsősorban a csodákat keresik: „Boldog aki hisz és nem a csodákra vár, mert akik csodára várnak, azoknak később nehéz lesz hinniük. Amikor megszűnnek a csodák, az ő hitük is megszűnik.”

(Maindron: Afrika csillaga c. könyv alapján. Lélek és Élet A. 1995.)

Boldog Schäffer Anna, a kiváló Mária-tisztelő

fr. Kovács Kalliszt

Schäffer Annát 1999. március 7-én avatta boldoggá a Szentatyja.

Anna szinte egész életét a bajorországi kis faluban, Mindelstettenben töltötte nagy szegénységben. Mint a ferences harmadik rend kiváló tagja 1925-ben, negyvenhárom évesen szent halállal fejezte be életét.

Anna élete emberileg tragédia, a tizennyolc éves lányt baleset éri, majd huszonöt éven át ágyhoz szegezetten szenved. Isten iránti szeretete és Isten kegyelme, a napi szentáldozás, a szentek és különösen

a Boldogságos Szűz iránti tisztelete ezt az emberileg reménytelen életet a szeretet hőskölteményévé avatja. Életének titka a szeretet.

Szenvedésének elviseléséhez sok vigasztalást és erőt merített azokból a látomásokból, amelyeket az „Álmok füzetébe” jegyzett fel, de leírásából kitűnik, hogy azok inkább látomások voltak.

Az „édes Istenanya” jóvoltából hétszer zarándokolt el „álmában” Marchingba, ahol a valóságban sosem járt, legfeljebb csak hallhatott róla. Leírja, hogy egy magas hegyen lévő templomba tartott álmában. Sokáig egyedül imádkozott e hegyen, majd amikor éppen félni kezdett, megpillantott egy szépséges szőke leányt, aki rámosolygott és kinyitotta a templom ajtaját. Ott ismét buzgó imádságba merült, majd megjelent neki a Szűzanya, és Anna kérdésére, aki nem tudta, hol jár, megmondta, hogy Marchingban van, az ő tiszteletére szentelt templomban.

Anna hasonló módon járt Loretóban is 1917-ben.

A szentáldozás előtt gyakran hívta segítségül Isten Anyját, arra kérve őt, hogy adja kölcsön Szívét, hogy jobban szerethesse Jézust.

Egyik szép imája: „Mária, édes jó Anyám! Szomorúak vigasztalója! Szeretet és hála neked mindörökké! Anyám! Vezess Fiadhoz, Jézushoz! Csak te tudod mennyire vágyakozik a szívem a szentáldozás és a mennyország után... Ó, mennyei Anyám, engedd, hogy meglát-hassalak egykor, amikor majd szívem megszűnik dobogni! Amen.”

(A Boldog Schaffer Annáról szóló könyv
beszerezhető a ferences templomokban vagy a szerzőnél:
Kovács Kalliszt 8330 Sümeg Ferences Rendház.)

A két Szent Szívnek szóló felajánlás

Amikor az Egyház Jézus Szentséges Szívének templomokat szentel, és arra szólít, hogy szítsuk fel magunkban a Szent Szív iránti tiszteletet, az imádat, és újítsuk meg szeretetünket iránta, ezt azért teszi, mert ennek a tiszteletnek mélyen gyökerező szentírási alapja van. Maga a „szív” szó a Bibliában gyakran előforduló kifejezés. Amikor a mindenható Isten ránk tekint, belelát bensőnkbe, a „szívünk” mélyét, gondolataink és szándékaink legbensőbb szentélyét vizsgálja. A Szentírás Isten Szívéről szólva az Úr irgalmára, szelíd-

ségére, szeretetére utal, ami által Ő az örök üdvösségre akar vezetni minket.

„Szent Szívének gondolata nemzedékről nemzedékre,
hogy megmentse a haláltól lelküket,
és éhség idején táplálja őket.”¹

„Jöjjetek hozzám, mert szelíd vagyok és alázatos szívű!”²

Jézus, a testté vált Ige, gyakran szól a „Szívéről”. A maga mély énjét, gyengéd és irgalmas érzéseit, megváltó akaratát fejezi ki vele. Az Ő Szíve azonban nem korlátozódik belső világára, és nem csupán személyiségének jelképe.

A Megváltó testi szíve, amelyet a János passió leírása szerint a Kálvárián átdöfött a katona lándzsája, és a Megváltó nyitott szívéből kicsorduló vér és víz azóta is jelkép mindazok számára, akik hittel és hálával szemlélik. „Epifánia” lett, a Megváltó hősi szeretetének felragyogó kinyilatkoztatása.

„Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte.”³

„Szeretet az Isten”⁴, aki közölni akarja magát teremtményeivel, és mindig ezt teszi az üdvtörténet folyamán.

Alacoque Szent Margit írja, akit Jézus különösen kitüntetett bizalmával:

„Jézus Szent Szíve ég a vágytól, hogy az emberek szeressék Őt, és Ő visszahozhassa az embereket a kárhozat útjáról, ahová a Sátán tömegesen taszítja őket.”

„Ezért határozta el, hogy megmutatja az embereknek Szívét, a szeretet, az irgalom, a kegyelem, a szentség és az üdvösség mind-ama kincsével együtt, amit az magában rejt, hogy mindazokat, akik megszereznek és megadnak Neki minden tőlük telhető szeretetet és tiszteletet, gazdaggá tegye és elárassza őket azokkal az isteni kincsekkel, amelyeknek az Ő Szent Szíve a forrása.”

Alacoque Szent Margit mint rendjének újonc-mesternője azt kérte leányaitól, arra buzdította őket, hogy egyesüljenek a Boldogságos Szűz Máriával abban az áhítatban, amivel ő a Szentlélek ereje

¹ vö. Zs 33,11

² vö. Mt 11,28-29

³ Jn 3,16

⁴ 1Jn 4,8

által megtestesült Igét imádta szeplőtelen méhében, és könyörögjenek azért, hogy a bűnös szívek megtérjenek, és átadják magukat az Ő szeretetének.

Az egyházatyák már a korai keresztény századokban vallották, hogy Szűz Mária hite által előbb foganta Jézust a Szívében, mint a méhében. Szeplőtelen Szívéből fakadt Gábiel arkangyalnak adott válasza, és a Szívével mondta ki a „legyen”-t.

„Mária pedig szívébe véste szavaikat, és el-elgondolkozott rajtuk” (Lk 2,19), vagyis magába fogadta, magáévá tette a hallottakat, egész lényével átélte és egybeszötte az események szálait.

Az Ige megtestesülésével Isten új szövetséget, új szerződést kívánt kötni az emberekkel, amelynek alapja, első mozzanata:

a két Szent Szív Szentlélekben való egysége és szövetsége!

„A két Szent Szív tiszteletének eredete végeredményben a Golgota, ahol Krisztus Szívét lándzsával átdöfték, a Fájdalmas Anya Szívét pedig tör járta át. A megnyitott Szíven át pillanthatunk bele a két leghszentebb személy belső életébe.” (Badalik: Istennek szent Anyja.)

A keresztény századok folyamán Jézus sokak előtt felfedte az Ő Szívének, majd a két Szívnek irántunk érzett egybefonódott szeretetét.

A XVIII. században a francia Eudes Szent János élte át igen mélyen a két Szent Szív iránti tiszteletet. Kongregációját Jézus és Mária Szívének szentelte, és a két Szív tiszteletére liturgiát is írt. Gyakran idézte Szent Brigitta mondását: „Szűz Mária Szíve egy volt Jézuséval.”

A XIX. században a Csodásérem hátlapján együtt jelenik meg a két Szív a kereszt alatt.

XII. Piusz pápa így tanít a két Szent Szív tiszteletéről: „Krisztus hívei legyenek rajta, hogy a Szentséges Szív tiszteletéhez szorosán fűzzék hozzá Isten Anyja Szeplőtelen Szívének kultuszát, hogy Jézus fölséges Szívének tisztelete még bőségesebb termést hozzon a keresztények nagy családjá, sőt az egész emberiség számára! A Boldogságos Szűz Mária ugyanis Isten akaratából elválaszthatatlanul egybekapcsolódott Krisztussal az emberiséget megváltó műve végrehajtásában, mégpedig annyira, hogy Jézus Krisztus szeretetéhez és gyötrelméhez társult Édesanyja szeretete és fájdalma, s így jött létre a mi üdvösségünk.” (XII. Piusz pápa: Haurietis aquas No 73.)

A megújult liturgia szerint a két Szent Szívet méltó módon, egymást követő két napon ünnepli az Egyház: Jézus Szentséges Szívének pénteke után következik Szűz Mária Szeplőtelen Szívének szombati ünnepe.

Szentatyánk, II. János Pál pápa így ír az „eggyéforrt” két Szívről: „Amikor a II. Vatikáni Zsinat Szűz Máriát Krisztus misztériumába állítja bele, akkor megtalálja azt az utat, amely az Egyház misztériumának elmélyítéséhez vezet. Szűz Mária mint Krisztus Anyja egészen különös módon kapcsolódik az Egyházhoz, »amelyet az Úr saját Testeként alapított«. (Lumen Gentium 11.) A zsinat szövege az Egyházról – mint Krisztus Testéről – szóló igazságot ahhoz az igazsághoz kapcsolja, hogy Isten Fia »megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától». (Redemptoris Mater enc. 5.)

Mária »kegyelemmel teljes, mert az Ige megtestesülése – Isten Fiának az emberi természettel való személyes egysége – benne valósult meg és teljesedett be.«” (R.M. 9.)

Jézus azt kérte Alacoque Szent Margittól, hogy ajánlja fel életét az Ő Szent Szívének, és másokat is tanítson és buzdítson erre az elhatározásra. „Gondoskodjál az én dicsőségemről és az én ügyeimről, akkor az én Szívem is gondoskodni fog rólad és a te ügyeidről.”

Jézus Anyja sok helyen kéri és figyelmeztet minket, hogy tegyük meg a felajánlást, saját személyünk és a világ átadását, a két Szent Szívre való rábízását, és megígéri, hogy segíteni fog minket.

A Jézus és Mária Szent Szívének való felajánlásnak két része van:

1.) Ők gondoskodnak rólunk és minden ügyünkről. Ehhez teljesen át kell engednünk magunkat Nekik. Mindenünket, amink csak van! Lelkünket, testünket, egészségünket, családukat, ügyeinket. Egyszerűen át kell adnunk házunk kulcsát, hogy abban Jézus és Mária tetszése szerint ki-be járhasson.

2.) Viszonzásul ránk tartozik, hogy gondoskodjunk a lelkekről. Istennek apostolokra van szüksége, akik a lelkekért imádkoznak, áldozatot hoznak, szenvednek és eleget tesznek kötelességüknek, első-sorban állapotbeli kötelességüknek.

„Minden áldozat lényege az önmagát felajánló lelkelet, ami a külső cselekedetekben is megmutatkozik.” (Előd: Dogmatika 493.o.)

Felajánló ima

Születésed kétezredik évfordulójának, a nagy jubileumnak, az egész teremtett világ örömnepének küszöbén, az Atyaisten évében fordulunk Hozzád, édes Jézusunk!

Csodálatos, hogy milyen közel jöttél hozzánk, mindenek Teremtője és Ura, önmagad kinyilatkoztatásában, amikor áthidaltad a Teremtő és a teremtmény között lévő távolságot! Mily kifürkészhetetlen és felfoghatatlan a Te jóságod az ember iránt! Végtelen szeretetben, édes Jézusunk, fogantattál a Szentlélek erejéből, és e világra születél a Názáreti Szűz által.

Az egész teremtés és mi, halandó emberek, e nagy ajándéknak örülünk, melynek a Szentlélek által lettünk részesei, mert „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda” (Jn 3,16).

E szent misztériumot szemlélve köszöntünk téged, ó Szűz Mária, aki az Úr fölséges Anyja lettél! Üdvözlégy Szent Szűz, aki Szeplőtelen Szívedbe fogadtad és e világra hoztad Jézust!

Áldott légy Istenünk, aki az Ige megtestesülése által új szövetséget, új szerződést kívántál kötni az emberekkel, amit a Szentlélek erejében egyesült két Szent Szív által hoztál létre.

Hozzátok fordul ma egyházközségünk (közösségünk, családjunk) minden jóakarató emberrel együtt, Jézus és Mária Szent Szíve! Jöjjenek segítségünkre! Ti ismeritek minden örömünket, szenvedésünket és reményünket, hallgassátok meg kiáltásunkat, melyet a Szentlélek indítására a Ti Szívetekhez intézünk. Fogadjátok kegyesen felajánló imánkat, melyben a Ti Szívetekre szeretnénk bízni plébániánkat (közösségünket, családjunkat) életünket és jövőnket. Tekintsetek szeretettel azokra is, akik ma nem tudnak itt jelen lenni! Segítsetek megújulni a szeretetben, az imádságban és a bűnbánatban, a szentmisén való részvételben és az apostolkodásban! Védjétek meg családjainkat, fordítsátok a szülők szívét a gyermekek felé és a gyermekek szívét a szülők felé! Változtassátok szeretetté és irgalommá az emberek szívében lévő gyűlöletet és erőszakot! Segítsetek, hogy minden ember szívesen egyesüljön Szent Szívetekkel a szeretetben és a szenvedésben!

Töltse be egyházközségünket és országunkat, az egész világot e felajánlás visszhangja, és legyen a remény és a béke szava minden ember számára!

A dicsőséges Szentháromság, égi Édesanyánk, minden szent és szent angyal színe előtt felajánlom Jézus Szent Vérének érdemeivel egyesítve

Jézus Szentséges és irgalmas Szívének,
Szűz Mária Szeplőtelen és Fájdalmas Szívének,
a Szentlélekben egyesült két Szent Szívnek

egyházközségünket, papjainkat, a szerzeteseket és szerzetesnőket, templomainkat, híveinket, családjainkat és az egyházközség területén lakó minden embert. Kérjük, vegyetek szerető pártfogásokatokba, fogadjatok a Szívetekbe minket! Segítsetek, hogy le tudjuk győzni a bűnt, ellene tudjunk mondani a Sátán kísértésének és előrehaladjunk az életszentség útján!

E felajánlás által szeretnénk megfelelni a keresztségben vállalt valamennyi kötelezettségünknek. Reátok bízunk életünket, munkánkat és keresztény hivatásunkat, átadjuk Nektek szívünk és házunk kulcsát, hogy tetszésetek szerint rendelkeztek velünk. Amen.

A felajánlást méltó módon a kegyelem állapotában tudjuk megtenni, kilenceddel készülhetünk rá, és jó, ha felajánlásunkat megújítjuk mindennap egy-egy fohással.

Felajánlottan

fr. Barsi Balázs

„Egy ember életének hallatlan ragyogást, egyértelmű sodrást ad az, ha egy kívülálló ember szolgálatába áll. Szent Timóteus Szent Pál szolgálatában tanulta meg, mit jelent apostolnak lenni. Még nagyobb változást idéz elő életünkben az a tény, hogy felajánljuk magunkat (nemcsak szolgálatunkat, erőnket, időnket, hanem személyünket) valakinek, akit kiválónak, nagyszerűnek, szentnek ismerünk. Egy ilyenfajta felajánlás csak a kívülállónak tűnik úgy, mintha elveszítettük volna szabadságunkat. Valójában pontosan az ellenkezője történik: felszabadul az ember az élet értelmetlenségétől. Tudja, kinek szolgál.

Az Úristennek felajánlani magunkat annyi, mint viszonszeretni Őt a szó legteljesebb értelmében, hiszen Ő az, aki minket a semmiből alkotott.

Felajánlani magunkat a Szent Szűznek annyi, mint megérteni a kereszten haldokló Üdvözítő utolsó akaratát: »Íme, a te Anyád!»

A felajánlás nem pusztán egy felajánló imádság elmondása, hanem a leghatározottabb döntés, amely természeténél fogva csak örökkévaló lehet, mert a szeretet örökkévaló. Nagy lelki érettség kell hozzá, ha nem is folttalan és beérett szentség. Tudni kell, hogy egy ilyen felajánlás a keresztség szentségének mélységében gyökerezik. Ha pedig így van, akkor meg kell előznie a hármasság ellene mondásnak, amelyben újra és véglegesen szakítani akarunk a Sátánnal, minden cselekedetével és minden pompájával...

Nem szabad a szavakkal játszani! Isten nem játszott a szavakkal. Az Ő Fia új és örök szövetséget kötött velünk saját Vérében. A Szent Szűz sohasem vonta vissza az angyal szavára, a mi üdvösségünkre mondott igent.”

Atyám!

Én Uram, én Istenem!
Te végtelen irgalommal fordulsz felém,
 hogy Rád találjak.
Jöjj pirkadatkor újból,
és adj erőt az állhatatos szolgálathoz!
 A gyorsan múló időben
 mutass rá kötelességemre,
 hogy a Te akaratod szerint,
 feltétel nélkül és pontosan,
 örömmel és hűséggel végezzem.
Atyám, egyszülött Fiad előtt kérelek így,
mert elpazarolja életét, ki Téged nem szeret,
 céltalanul és üresen él, ki nem Neked él,
 elvész az élete annak, ki Téged nem ismer,
 olyan mint a halott, ki nem Érted él,
 de a szentség útját járja, ki Benned él,
 Uram.

Szent Bernát (†1153) nyomán

A r ó z s a f ü z é r

A Garabandali Szent Szüzet kérték

Sokan emlékezhetnek még Piers Paul Read: „Életben maradtak” című könyvére, amely milliós példányszámban kelt el az egész világon. A történet arról a repülőszerencsétlenségről szól, amely 1972. október 13-án történt az Andokban, és amelyet csak tizenhat utas élt túl. Szerepel benne egy epizód, amelyre az író többször is visszatér és a legtöbb olvasó figyelmét mégis elkerülte, mégpedig az, hogy a túlélők tudtak Szűz Máriának San Sebastian de Garabandalban, a kis spanyol faluban történt jelenéseiről. Arról is tudtak, hogy a pápa a jelenések hitelességét igazoló csodára várt. Ők tehát azért imádkoztak a Garabandali Szent Szűzhöz, hogy ez a csoda az ő életben maradásuk legyen. Az eltűntek hozzátartozói anélkül, hogy tudtak volna egymás szándékáról, szintén a Garabandali Szűzanyához fordultak, akit azonban akkor még alig ismertek. Különleges bizalmuk okát egy 1993-ban írt levél fedi fel, amelyet az „Alerte” c. lap közölt.

A levelet az egyik eltűnt fiú édesanyja írta, melyben elmondja, hogy egyszer, amikor fiáért imádkozott templomukban, valaki megérintette a vállát. Körülnézve látta, hogy a templom üres, de a padon egy szentképet talált. Szűz Máriát ábrázolta vállán kék „ponchito”-val. Majd kapott egy könyvet, melynek címlapját ugyanez a kép díszítette. Így ismerték meg Garabandal történetét.

Ezután egy másik eltűnt fiú nagyanyja talált kofferében egy érmet, amely szintén a Garabandali Szüzet ábrázolta.

Néhány nap múlva részt vettek egy összejövetelen, ahol az eltűnt fiúk édesanyjai találkoztak. A házigazda mit sem tudva az előzményekről, garabandali diapozitívokat adott át nekik.

Ezek után nem volt kétséges számukra, hogy a Garabandali Szent Szűz adott így jelet. Hozzá könyörögtek ezért, hogy járjon közben Szent Fiánál az eltűntek hazatéréséért. Tökéletesen bíztak benne. Egészen közel érezték magukhoz.

Az eltűntek hozzátartozóit nagyon megrázta annak híre, hogy bezüntették a lezuhant gép keresését. Úgy érezték, hogy az eltűntek még

élnék. Sírva mondták egymásután a rózsafüzéreket, és amikor az ötödik örvendetes titokhoz értek, a levél írója hangot hallott lelkében: „Rész veszek fájdalmatokban, hiszen én is sokat szenvedtem, amíg meg nem találtam Fiamat a templomban. Legyetek nyugodtak, megígérem, hogy visszatérnek.” E vigasztalással szívében, a levél írójának sikerült sok szülőt és hozzátartozót megnyugtatnia, és ezután még többen könyörögtek a Garabandali Szent Szűzhöz.

A hozzátartozók nemsokára Chilébe utaztak az eltűntek felkeresésére, bár nem tudták, hogy viszontlátják-e még szeretteiket. A repülőgépen is imádkoztak. Amikor túljutottak a félelmetes Cordillerákon, a levélíró észrevett egy papot az utasok között. Megszólította és megkérdezte, hogy tud-e spanyolul. „Születésem óta tudok” - válaszolta. Megkérték, hogy imádkozzon velük, és elmondták neki, hogy ők éppen a Garabandali Szent Szűzhöz könyörögnek. És akkor ott, hatezer m magasságban, azon hely felett, ahol az eltűntek tartózkodtak, a pap kijelentette: „Hiszen én láttam, saját szememmel láttam a szentáldozás csodáját Garabandalban!”

Az édesanyák fáradt, levert, de a Szűzanyában bízó lelkét akkor béke árasztotta el. Érezték, hogy a „Garabandali Szent Szűz” egyengeti útjukat.

És néhány óra múlva valóban magukhoz ölelhatték az életben maradottakat.

* * *

Garabandal kicsiny falu Spanyolország északi részén, a santanderi püspökség területén, ahol 1961 és 1965 között több ezer alkalommal jelent meg a Szűzanya négy helybeli kislánynak, és első ízben ott értesítette a világot arról a három eseményről, ami abban az esetben vár ránk, ha meg nem térünk. Az üzenet szerint a bűnös emberiség Isten irgalmából egy figyelmeztető jelet fog kapni, amit először mindenki az égen fog látni, azután a lelkiismeretében. Lelkiállapotunk felismerése égetni fogja bensőnket. A második esemény egy csoda lesz Garabandalban a figyelmeztetés után egy éven belül, ami Isten szeretetének jele és legnagyobb csodája lesz, és látható marad Garabandalban az idők végezetéig. Az ott jelenlévők meggyógyulnak és sokan megtérnek. Ha azonban az emberiség ezután sem tér meg, a Szűzanya szavai szerint Isten egy komoly, minden eddiginél súlyosabb büntetést helyez kilátásba. Tehát rajtunk is áll, hogy milyen lesz az emberiség jövője.

(A Tengernek Csillaga 1997/4. számában beszámoltunk a Szűzanya garabandali jelenéseiről.)

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!

Mi Atyánk, ki éhségnek idején
kenyeret hullattál gyermekeidnek az égből,
gondukat viselted létünk kezdetétől,
irgalmad bőségében reánk tekintettel,
nyisd meg újból a mennyeket,
a Te kenyereddel enyhítsd ínségünket!

Az Atya Szent Szülöttének
tisztaságos őrző edénye,
e földön járó
és égbe dicsőült
ékes tabernákuluma,
szép Szűz Mária,
te egyedül voltál méltó arra,
hogy magadban hordozd
az élet Igéjét.

Az Atya Egyszülöttének
mennyekbe felvett
boldogságos Anyja,
szent engedelmesség
a te koronád dísze,
szép Szűz Mária,
te voltál egyedül méltó arra,
hogy magadban hordozd
az élet Kenyerét.

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

II. János Pál: Kármel hegyének csodálatos Szüze.	1
Dalolj Sion leánya!	2
XII. Piusz: Hisszük, hogy Isten felvett Téged a mennybe	5
Eszter királyné	6
Szűz Mária Királynő	7
E. Ravasio: Az évnek egy napját az Atya tiszteletére	9
Török József: Nyári feladat	10
Mária kegyhelyek	
Petőfiszállás-Szentkút	12
„Az Ige Anyja vagyok”	14
fr. Kovács Kalliszt: Boldog Schäffer Anna.	19
A két Szent Szívnek szóló felajánlás	20
fr. Barsi Balázs: Felajánlottan	25
Szent Bernát nyomán: Atyám	26
A rózsafüzér	
A Garabandali Szent Szület kérték	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A „Kármelhegyi Szent Szűz”
kegyszobra a Kármel-hegyen

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243